Ἔτος Β'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 19 Μαΐου 1912. Ἀριθ. 70.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Καίτοι δὲν ὡρίσθη εἰσέτι ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας τῆς προσεχοῦς ἐκλογῆς πρὸς ἀνάδειξιν τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων ἐν τῷ Κράτει, ἐν τούτοις ἤρξατο μετά τινος ζωηρότητος ὁ ἀγὼν τῆς ἐπικρατήσεως ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, τὰ δὲ σχετικὰ πρῶτα ἐπὶ τούτῳ δημοσιεύματα εἶδον τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἔν τε τῷ ἐγχωρίῳ καὶ τῷ Ἀθηναϊκῷ τύπῳ, καὶ τοῦτο διότι τὰ πρόσωπα, ἅτινα θὰ συναγωνισθῶσιν ἐν τῇ εὐγενεῖ πάλῃ τῆς ἐκλογικῆς παλαίστρας, τυγχάνουσιν ἤδη τοῖς πᾶσι γνωστά, εἶνε δὲ ταῦτα οἱ κ.κ. Μάνθος, Μάσχας καὶ Ἀξαρλῆς, ἔντιμοι καὶ χρηστοὶ καθ' ὅλα φιλοπάτριδες ἄνδρες, οἵτινες ὁ μὲν ὀλιγώτερον ὁ δὲ περισσότερον ἔχουσι προσφέρει ἐσχάτως ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν πολλὰς καὶ καλὰς πρὸς τὸν τόπον καὶ τὸν λαὸν ἐκδουλεύσεις. Καὶ ἀπεκαλέσαμεν ἀνωτέρω εὐγενῆ τὴν πάλην, καθόσον, ὡς φρονοῦμεν, εὐγενὴς δέον νὰ εἶνε ὁ ἀγὼν τῆς ἐπικρατήσεως, προκειμένου περὶ ἐκλογῆς δημοτικοῦ ἄρχοντος, δηλαδὴ περὶ ζητήματος, καθαρῶς τοπικοῦ, καὶ οὐχὶ περὶ ἐπικρατήσεως πολιτικῶν ἰδεῶν καὶ ἐνισχύσεως πολιτικῶν προγραμμάτων ὡρισμένων ἀρχῶν.

Ἐκ τούτων, καθαρῶς ἐξάγεται, ὡς πιστεύομεν, ὅτι τὸ «Βῆμα», πιστῶς ἀκολουθοῦν τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ, τοιαύτην θὰ προσδώσῃ σημασίαν κατὰ τὴν προσεχῆ ἐκλογήν, δηλονότι σημασίαν τοπικοῦ ἀποκλειστικῶς καὶ οὐχὶ πολιτικοῦ ζητήματος, πρεσβεῦον ὅτι τὸ πεδίον τοῦ ἀγῶνος, προκειμένου περὶ ἐκλογῆς δημοτικοῦ, ἤτοι τοπικοῦ ἄρχοντος, δὲν εἶνε κατάλληλον πρὸς διεξαγωγὴν πολιτικῶν ἀγώνων μεταξὺ κυβερνητικῶν καὶ ἀντιπολιτευομένων, μεταξὺ φιλελευθέρων καὶ συντηρητικῶν, διότι ἡ ἐκλογὴ Δημάρχου δὲν ἀποβλέπει οὔτε τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ Ἔθνους πολιτικήν, οὔτε τὴν οἰκονομικὴν τοῦ Κράτους διαρρύθμισιν, οὔτε τοῦ Δασμολογίου τὴν μεταβολήν, οὔτε τῆς Διοικήσεως ἐν γένει τὸν τρόπον. Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ὁ λαὸς ὑποδεικνύων ἢ ἀναδεικνύων δημοτικὸν αὐτοῦ ἄρχοντα, ὀφείλει ν' ἀποβλέπῃ εἰς τὰ πρόσωπα καὶ οὐχὶ εἰς τὰ πολιτικὰ φρονήματα, εἰς τὴν γενικὴν πολιτικήν, εἰς τὸ κομματικὸν συμφέρον.

Καὶ ἐπειδὴ ἤρξατο. ὡς ἐλέχθη ἤδη, ἐκ μέρους τοῦ τύπου ἡ ὑπόδειξις πρὸς τὸν λαὸν τοῦ Α ἢ τοῦ Β προσώπου ὡς ὑποψηφίου Δημάρχου Ἑρμουπόλεως, πολλαὶ δὲ ἐγένοντο συστάσεις καὶ σχετικαὶ ἐδημοσιεύθησαν δηλώσεις καὶ ἀνακοινωθέντα, ἡ ἡμετέρα ἐφημερὶς, διερμηνεύουσα μετὰ τῶν ἄλλων συναδέλφων, ὡς κολακεύεται νὰ πιστεύῃ, τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ, ἀποβλέπουσα δὲ, ὡς πάντοτε, πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὸ καλὸν τοῦ τόπου, φρονεῖ ὅτι ὀφείλει νὰ ὑποδείξῃ πρὸς τὸν λαὸν ὅ,τι αὕτη νομίζει ὡς συμφέρον αὐτοῦ, ὅ,τι φρονεῖ ὅτι θὰ ὠφελήσῃ τὸν Δῆμον, ὅστις πάντοτε, ἀλλ' ἰδίως τώρα, ὅτε ἀναφαίνεται ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλλάδι, κάποια φιλότιμος καὶ εὐγενὴς πρὸς δρᾶσιν καὶ ἀνακαίνισιν, οὕτως εἰπεῖν, προσπάθεια παρ' ὅλων, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην δημοτικοῦ ἄρχοντος ἀνδρὸς καταλλήλων προσόντων καὶ ἁρμοδίων πλεονεκτημάτων, ἀνδρὸς καὶ θέλοντος καὶ δυναμένου καὶ γνωρίζοντος νὰ ἐργασθῇ, νὰ δράσῃ, νὰ μοχθήσῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Μεταξὺ δὲ τῶν τριῶν ὑποψηφίων, χωρὶς νὰ ὑποτιμήσῃ τὴν χρηστότητα οὐδενὸς, προκρίνει τὸν κ. Δημήτριον Μάνθον, φιλοπάτριδα, ῥέκτην, φιλάνθρωπον, ὑλικῶς ἀνεξάρτητον, ἀρκετὰ νοήμονα, πρακτικὸν. διακρινόμενον ὡς πολίτην, διακριθέντα ὡς Βουλευτὴν, κατεχόμενον τέλος ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς φιλοδοξίας νὰ ἐργασθῇ καὶ συνεπῶς νὰ διακριθῇ καὶ ὡς δημοτικὸς ἄρχων τοῦ τόπου, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ καὶ ὃν ἐξυπηρέτησε καὶ ὑπηρετεῖ διαφοροτρόπως, γνωρίζοντα πάντοτε νὰ πράττῃ τὸ καλὸν καὶ ἀγνοοῦντα. ἐντελῶς τὸν τρόπον τοῦ προξενεῖν κακόν. Τοιοῦτον ὑποψήφιον μετὰ θάρρους καὶ μετὰ πεποιθήσεως ὑποδεικνύει πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς τὸ «Βῆμα».

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ὡς εἶχε προαναγγελθῇ παρὰ τοῦ Σ. Ἐπισκόπου ἡμῶν, διεξήχθησαν αἱ ἐκλογαὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων τῶν ἓξ ἐνοριακῶν ναῶν τῆς πόλεως. Εἰ καὶ πρῶτον ἤδη ἐφηρμόζετο τὸ νέον σύστημα καὶ ὁ πολὺς κόσμος ἠγνόει τὸν τρόπον τῆς λειτουργίας, κατεδείχθη ὅμως ὁ λυσιτελὴς σκοπὸς αὐτοῦ καὶ ἡ σαφὴς ἀντίληψις τῶν ψηφισάντων εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μᾶλλον ἱκανῶν καὶ μᾶλλον ὠφελίμων εἰς τὴν διοίκησιν τῶν ναῶν, ἀναλόγως πάντοτε τοῦ περιβάλλοντος ἐν ᾧ οἱ ἐνορῖται ζῶσι καὶ ἀναπνέουσιν. Οὕτως ἀπεδείχθη ὅτι ἐξεπληρώθη τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν χειραφεσίαν τῶν ναῶν ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως καὶ ἔπνευσεν ὁ ἄνεμος τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς αὐτοδιοικήσεως τῶν ἐνοριῶν, οὐδενὸς δυνηθέντος ἔξωθεν νὰ ἐπιβάλῃ πρόσωπα ἀπαρέσκοντα εἰς τὴν ἐνορίαν. Εἰς μὲν λοιπὸν τὸν ***Ναὸν τοῦ Ἁγ. Νικολάου*** ἐπὶ 191 ψηφισάντων ἐξελέγησαν δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας οἱ πρώην κ. κ. Ἰωάννης Γαΐτης διὰ ψήφων 141, Ἀνδρέας Ψύχας διὰ ψήφ. 126 καὶ Ἀνδρέας Φραγκίδης διὰ ψήφων 112, πανηγυρικῶς ἐπιδοκιμασθέντες διὰ τὴν εὐδόκιμον αὐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν ἐπίζηλον ὄντως πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ναοῦ ἐργασίαν των, δι' ἧς τὸ πρῶτον ἤδη σήμερον ὁ ναὸς οὗτος εὑρίσκεται εἰς ἀνθηροτάτην οἰκονομικὴν κατάστασιν. Ἐπέλαχον δὲ ὁ κ. Παῦλος Ἀναγνωστόπουλος, πρώην τοιοῦτος λαβὼν 92 ψήφους, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ κ. Ν. Σπανίδης λαβὼν 67, ὁ κ. Ε. Παπαδόπουλος 66, ὁ κ. Χ. Χριστοφορίδης 53 καὶ ὁ κ. Ι. Νιώτης 28. Εἰς δὲ τὸν ***Ναὸν τῆς Κοιμήσεως*** ἐπὶ 148 ψηφισάντων ἔλαβον οἱ κ. κ. Ἰω. Καρακαλᾶς, ἰατρὸς, ψήφους 88 καὶ Γκίκας Καλμούκης 86, μηδενὸς ἄλλου λαβόντος ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἐπέλαχον δὲ οἱ κ. κ. Χρ. Μουχτόπουλος διὰ ψήφ. 59 καὶ Ἀνδρέας Κοῆς διὰ ψήφ. 53. Ἀνεγνωρίσθη οὕτως ἡ ἐργασία ἀφ' ἑνὸς τοῦ κ. Γκίκα Καλμούκη καὶ ἡ προσωπικὴ ἀξία τοῦ κ.Καρακαλλᾶ, ὅστις δύναται νὰ δράσῃ ἐν τῷ ναῷ τούτῳ κάλλιον παντὸς ἄλλου. Εἰς δὲ τὸν ***Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως*** ἐξελέγησαν νέα πρόσωπα, κατάλληλα μὲν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην, ἀνώτερα δὲ πάσης ἐκτιμήσεως καὶ ἀνεξαρτησίας. Ἐξελέγησαν δὲ ἐπὶ 202 ψηφισάντων οἱ κ. κ. Ν. Ἰσιδώρου διὰ ψήφ. 163, Α. Παπαναστασόπουλος διὰ ψήφ. 132 καὶ Σ. Σάμιος διὰ ψήφ. 104. Εἰς τὸν ***Ναὸν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου*** ἐπὶ 262 ψηφοφορησάντων ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Δ. Νικηφοράκης διὰ ψήφων 158, Γ. Βαλαντάσης διὰ ψήφων 136 καὶ Ἰω. Γεωργιάδης διὰ ψήφων 136, ἐπέλαχον δὲ οἱ κ. κ. Γ. Παντελῆς διὰ ψήφων 114, Ἰσίδωρος Κωστάλας 99, Ι. Καλιακούδης 69 καὶ Μ. Μαμίδης 69. Εἰς τὸν ***Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως*** ἐπὶ 220 ψηφοφορησάντων ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Ἐμμ. Παπαδόπουλος διὰ ψήφων 216, Λουκᾶς Πολίτης διὰ ψήφ. 209, Μικὲς Μπάϊλας διὰ ψήφ. 123 καὶ Στυλιανὸς Φωστέρης διὰ ψήφ. 115. Εἰς δὲ τὸν ***Ναὸν τῶν Ταξιαρχῶν*** ἐπὶ 220 ψηφοφορησάντων ἐξελέγησαν οἱ πρώην Ἔφοροι τοῦ Ναοῦ τούτου κ. κ. Π. Βαρδάκας, Γ. Ζαραχάνης, Κ. Κατσιμαντῆς καὶ Δ. Γρυπάρης.

Γενικῶς δ' εἰπεῖν ἡ ἐκλογὴ τῶν Ἐκκλ. συμβουλίων ἐπεκροτήθη ὑπὸ συμπάσης τῆς κοινωνίας καὶ ὁ θεσμὸς οὗτος, καινοφανὴς καὶ ἄγνωστος κατ' ἀρχὰς, ἔτυχε καλῆς ἐκτιμήσεως καὶ ἐγένετο ἀσπαστὸς, πάντων

ἐπιθυμούντων νὰ ἐγκλιματισθῇ καὶ παρ' ἡμῖν τὸ ψηφοδέλτιον ἐν πάσαις ταῖς ἐκλογαῖς τοῦ λαοῦ, ὅπως πανταχοῦ ὑφίσταται καὶ εὐδοκιμεῖ.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ προμάχους τῶν ἐργατῶν νὰ παύσωσιν ἐπεκτείνοντες τὴν προστατευτικήν αὐτῶν αἰγίδα καὶ μέχρι τῶν ἐργατῶν Σύρου, ἰδίως δὲ νὰ μὴ θίγωσι τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει Ἐργατικοῦ Συνδέσμου τῆς «Ἀλληλοβοηθείας». Εἷς ἐκ τῶν συνηγόρων τῶν ἐργατῶν, ἐπισκεφθεὶς τὴν ἡμετέραν πόλιν, ἐδημοσίευσε τὰς ἐντυπώσεις του εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «τῶν Ἐργατῶν» γράφων ὅτι δύο ἄνδρας εὗρεν ἐν Ἑρμουπόλει ἱκανοὺς ὅπως συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἐργατικοῦ κόσμου· τὸν κ. Μαγουλᾶν καὶ τὸν κ. Ἰω. Φραγκόπουλον, περὶ τοῦ ὁποίου γράφει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ὅτι ἀνέπτυξε διάφορα μέσα πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐργάτου καὶ ὅτι ἀναλαμβάνει τὰ καθήκοντα νομικοῦ συμβούλου εἰς πᾶσαν ἐργατικὴν ὀργάνωσιν. Ἡμεῖς οἵτινες ἐκτιμῶμεν τὸν κ. Φραγκόπουλον, πρώτην φορὰν μανθάνωμεν, ὑπὸ τοῦ ἐπισκεφθέντος τὴν ἡμετέραν πόλιν προστάτου τῶν ἐργατῶν, ὅτι ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ μεγάλου ζητήματος τὸ ὁποῖον ἀποσχολεῖ τὸν γράψαντα τὰς ἀπὸ τὴν Σῦρον ἐντυπώσεις του.

Ἐπεσκέφθη, οὗτος ὡς γράφει, καὶ τὴν «Ἀλληλοβοήθειαν». Κατ' αὐτὸν οὐδένα σκοπὸν ἀπολύτως ἐξυπηρετεῖ τὸ ἵδρυμα τοῦτο, ὅπερ εἶναι τὸ ἀρχαιότερον ὅλων. Συμβουλεύει μάλιστα τὴν Διεύθυνσιν νὰ ἀποβάλῃ ἐξ αὐτοῦ τὸν Ἐπίσκοπον, καθόσον ὁ ἐργάτης δὲν ἔχει ἀνάγκην θρησκευτικῆς διδασκαλίας, ὡς καὶ τοὺς διδάσκοντας εἰς τὸν ἐργάτην τὴν Ῥωμαϊκὴν καὶ τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν καὶ τὰ κατορθώματα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου. Ἐκτελέσατε λοιπὸν πάραυτα κ. Ζαραχάνη τὰ παραγγέλματα τοῦ ἀκραιφνοῦς φίλου τῶν Ἐργατῶν.

Περιττὴ βεβαίως ἀποβαίνει πᾶσα σοβαρὰ συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω δημοσιεύματος τοῦ ὁποίου καὶ ἡ γλῶσσα καὶ αἱ ἰδέαι μόνον τὰ μειδιάματα δύνανται νὰ κινήσωσι. Κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν Ἑρμουπολιτῶν καὶ τῶν τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐπισκεπτομένων ξένων, οἵτινες μεταξὺ τῶν ἄλλων ἱδρυμάτων ἐπισκέπτονται ἐκ τῶν πρώτων τὸ κατάστημα τῆς «Ἀλληλοβοηθείας», κάλλιστα τοῦτο ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν του· οὔτε εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀναγράψωμεν ἐνταῦθα τὰ ἐπὶ δεκαοκταετίαν προκύψαντα ἀποτελέσματα, διότι ταῦτα εἶναι ὀφθαλμοφανῆ.

Ἀλλὰ μήπως περιέχεται μία τοὐλάχιστον ἀλήθεια εἰς τὸ δημοσίευμά του; Εἰς τὴν «Ἀλληλοβοήθειαν» Σύρου γίνονται ὡς γνωστὸν, διαλέξεις εἰς τὰς ὁποίας συρρέουσιν οὐ μόνον ἐργάται, ἀλλὰ καὶ πάσης κοινωνικῆς τάξεως πολῖται, ὅπως ἀκούσωσι τὴν ἀνάπτυξιν τῶν Εὐαγγελικῶν παραγγελμάτων ἢ τὴν ἐξέλιξιν σελίδων τῆς πατρίου ἱστορίας, ἢ τὴν διδασκαλίαν ἄλλων θεμάτων ἀναπτυσσομένων ὑπὸ διαπρεπῶν τῆς Ἑρμουπόλεως ἐπιστημόνων. Ἡ «Ἀλληλοβοήθεια» εἶναι τὸ μόνον κέντρον ὅπερ παρέχει πνευματικὴν τροφὴν εἰς τὴν τοσοῦτον ἐκτιμῶσαν τὰς διαλέξεις ταύτας κοινωνίαν καὶ πάντες ἐπαινοῦσι τὴν Διεύθυνσιν διὰ τὴν λαμπρὰν ταύτην ἰδέαν. Οὐδεὶς ὅμως μέχρι τοῦδε ὡμίλησε περὶ Ῥωμαϊκῆς καὶ Βυζαντινῆς ἱστορίας ἢ περὶ τῶν κατορθωμάτων τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὡς σκωπτικῶς περὶ τοῦ πρώτου ἥρωος τῆς ἱστορίας γράφει. Δύναται ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἐργατῶν νὰ φρονῇ ὅτι αἱ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» διδασκαλίαι εἶναι περιττὰι καὶ ἐπιβλαβεῖς εἰς τὸν Ἐργατικὸν πληθυσμόν. Ἡμεῖς ὅμως θὰ ὀφείλωμεν χάριτας πρὸς ἐκείνους ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν, οἵτινες δύνανται νὰ ὁμιλήσωσι περὶ τοῦ καταβαλόντος τὴν ὀφρῦν τῶν καταστροφέων τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐξαπλώσαντος τὸν Ἑλληνισμὸν μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς· ὡς καὶ πρὸς ἐκείνους οἵτινες θέλουσιν ἱστορήσει τὸν Βυζαντινὸν Ἑλληνισμὸν μετὰ τῶν αὐτοκρατόρων του, οἵτινες ἀνέδειξαν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος τὸ λαμπρότερον καὶ πολυπληθέστερον καὶ ἔθεσαν νόμους καὶ μέχρι σήμερον ἰσχύοντας ἐν Ἑλλάδι.

Εἶναι συγγνωστὸς ὁ ἔκτακτος ἀπεσταλμένος ἐὰν ἀγνοῇ τὴν Βυζαντινὴν ἱστορίαν· ἐὰν οὐδεμίαν ἔχῃ ἰδέαν περὶ τῶν μνημοσύνων τὰ ὁποῖα ἅπας ὁ Ἑλληνισμὸς τελεῖ κατὰ τὴν ἀποφράδα ἡμέραν τῆς 29ης Μαΐου ὑπὲρ τοῦ ἡρωϊκῶς πεσόντος τελευταίου αὐτοκράτορος τῶν Ἑλλήνων. Εἰς ἀσύγγνωστον ὅμως ὑπέπεσε πλάνην νομίσας ὅτι ἔδωκε τὸ πηδάλιον τῆς διευθύνσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς λαμπρῶς ἐπιτελούσης τὸν προορισμόν της «Ἀλληλοβοηθείας».

* * *

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Τῆς ἀτόπου ἐκείνης ἀποφάσεως, δι' ἧς οἱ Κρῆτες πολιτευόμενοι ἐσκέφθησαν νὰ ἐκβιάσωσι τὴν ἐν τῷ ζητήματι αὐτῶν ἐνεργωτέραν παρέμβασιν τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καὶ τῆς ὁποίας εἰσηγητὴς ἐγένετο αὐτὸς ὁ εὑρισκόμενος σήμερον εἰς τὴν ὀδυνηρὰν ἀνάγκην ν' αὐτοκαταδικάσῃ ἑαυτὸν κ. Βενιζέλος, ἡ ὀδυνηροτέρα σελὶς, ἡ ὀξυτέρα φάσις, διαδραματίζεται σήμερον ἐν Ἀθήναις καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίζῃ ὁποίας τὰ πρὸ τοῦ ἐν Ἀθήναις Βουλευτηρίου ἐξελιχθησόμενα γεγονότα δύνανται νὰ λάβωσι διαστάσεις καὶ συνεπείας.

Εἰς τὸν στρατὸν καὶ τὴν ἀστυνομίαν ἐδόθησαν ὁδηγίαι νὰ ἐξαντλήσωσι πᾶσαν τὴν δυνατὴν ἀνοχὴν, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὅμως νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν εἴσοδον εἰς τὸ κοινοβούλιον εἰς τοὺς Κρῆτας βουλευτὰς, οἵτινες ἐξ ἄλλου, κοθ' ἣν ἔλαβον ἐκ Κρήτης ἐντολὴν, θ' ἀψηφίσωσι πᾶσαν ἀνθρωπίνην δύναμιν, τείνουσαν νὰ παρακωλύσῃ τὴν εἰς τὴν Βουλὴν εἴσοδόν των.

Καὶ ἰδοὺ ἀκριβῶς ποῦ ἔγκειται ὁ κίνδυνος. Ἡ κυβέρνησις ἐπιμένει εἰς τὰς ἀποφάσεις της καὶ οἱ Κρῆτες εἰς τὰς ἰδικάς των, ἡ σύρραξις θεωρεῖται ἀναπόφευκτος καὶ ἡ λύσις τοῦ ὀδυνηροῦ δράματος ἀπόκειται εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τῶν Ἀθηνῶν.

Θὰ ταχθῇ πρὸς τὸ μέρος τῆς κυβερνήσεως, ἀπόφασιν ἐχούσης, ἔστω καὶ διὰ τῆς βίας, ν' ἀποσοβήσῃ φανταστικοὺς ἢ πραγματικοὺς κινδύνους ἐθνικοὺς ἢ θὰ ταχθῇ πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀρηϊφίλων υἱῶν τῶν ἐρχομένων νὰ ριφθῶσιν εἰς τὴν θερμὴν καὶ φιλόστοργον ἀγκάλην τῆς μεγάλης πατρίδος καὶ μητρὸς;

Ἂν ὁ λαὸς ταχθῇ πρὸς τὴν κυβέρνησιν φυσικῶς ἡ συμπτωματικὴ θεραπεία, ὡς πρὸς τὴν ἐν Ἀθήναις ἔκφανσιν τῶν συμπτωμάτων τῆς γενικῆς καταστάσεως, ἐπέρχεται, αἱ συνέπειαι ὅμως τῆς τοιαύτης θεραπείας ἄγνωστοι ὡς πρὸς τὰς ἐν γένει τύχας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἡ ἐθνικὴ τοῦ ὁποίου ἀλληλεγγύη θὰ λάβῃ διὰ τῆς τοιαύτης θεραπείας θανάσιμον τραῦμα.

Ἂν ἐξεναντίας ὁ λαὸς ταχθῇ πρὸς τοὺς Κρῆτας, τότε συνεχίζεται καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ ἐπαναστατικὸν καθεστὼς καὶ ὁ Θεὸς γενέσθω ἵλεως διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμόν.

Τελευταῖον τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν βεβαιοῖ ὅτι πενταμελὴς ἐπιτροπὴ Κρητῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν Βουλὴν χειροκροτούντων βουλευτῶν καὶ λαοῦ καὶ ὅτι ἐργασίαι Βουλῆς ἀνεβλήθησαν δι' Ὀκτώβριον. Ἄραγε τοῦτο ἐξευρέθη ὡς μέση λύσις ἢ συμβαίνει ποιά τις παρεξήγησις;

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

— Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ Ἰταλὸς ἀντισυνταγματάρχης ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἀστυνομίας, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀστυνομικῆς διευθύνσεως, ὡς δ' ἠκούσαμεν αἱ ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ καταστήματος τῆς διευθύνσεως καὶ δὴ τοῦ κρατητηρίου ἐντυπώσεις, πᾶν ἄλλο ἢ εὐχαριστοι ἦσαν.

Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἀφ' ἧς ἐποχῆς κατηργήθη τὸ εὖ κείμενον κακὸν τῶν Δημαστυνομιῶν, οὔτε ἡ τὸ πρῶτον διαδεχθεῖσα τὰς Δημαστυνομίας Στρατιωτικὴ Ἀστυνομία, οὔτε ἡ ταύτην ὑποκαταστήσασα εἰς τὰ ἀστυνομικὰ καθήκοντα χωροφυλακὴ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι ἀνωτέραν δρᾶσιν, καὶ ἐπάρκειαν, διότι τὸ μὲν ζήτημα τοῦ φατριασμοῦ δι' ὃ τοσοῦτον κατηγορήθη ἡ δημαστυνομία δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐξωβελισθὲν τελείως ἐκ τῆς συγχρόνου Ἀστυνομικῆς διοικήσεως, ἐνῷ κατὰ τὴν ἐπάρκειαν καὶ τὰ ζητήματα τῆς ἱεραρχικῆς ἐξαρτήσεως καὶ τῆς πειθαρχίας κατὰ πολὺ ὑστερεῖ τὸ νῦν καθεστὼς, κατέστη δ' ἀπαραίτητος ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸ ἀρχικὸν καθεστὼς τοὐλάχιστον ὡς πρὸς τοὺς ἀστυκοὺς Δήμους ἐν οἷς ἀπαραιτήτως δέον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ δημοτικὴ Ἀστυνομία, συμπαρασταταούσης ὡς ἄλλοτε καὶ τῆς χωροφυλακῆς, εἰς ἣν θ' ἀποκείνῃ ἡ Ἀστυνομικὴ διοίκησις ὡς πρὸς τὰς κοινότητας. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ μετακληθέντες Ἰταλοὶ ὀργανωταὶ θὰ εἰσηγηθῶσι τὸ καταλληλότερον σύστημα, ὅπως ἀποκτήσωμεν πραγματικὴν ἀστυνομίαν καὶ ὄχι παρῳδίαν Ἀστυνομίας ὡς μέχρι τοῦ νῦν.

— Κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ μεγάλου μνημοσύνου, ὅπερ ὁλόκληρος ὁ ἱερὸς κλῆρος τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἡμῶν Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας ἐτέλει ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἱδρυτῶν εὐεργετῶν δωρητῶν καὶ μελῶν τοῦ Ἱερατικοῦ Ταμείου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐπισκοπῆς, ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος ἡμῶν κ. Ἀθανάσιος, ἐπωφεληθεὶς τῆς ἐπὶ ταυτὸ συγκεντρώσεως τοῦ ἱεροῦ κλήρου, μετὰ πόνου ψυχῆς καὶ γλώσσης αὐστηρᾶς εἶπε πικρᾶς ἀληθείας περὶ τῆς καταστάσεως ἐν γένει τοῦ κλήρου τῆς ἐπισκοπῆς καὶ τῆς ἥκιστα ἁρμονιζομένης πρὸς τὸ σχῆμα των συμπεριφορᾶς ἐνίων ἐκ τῶν κληρικῶν, ὧν ἕνεκεν δυσφημεῖται καὶ προπηλακίζεται ὁλόκληρον τὸ ἱερὸν σωματεῖον.

Δὲν εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἀντιγράψωμεν ἐνταῦθα τὰ χρυσᾶ ῥήματα, ὅσα ἡ πάσχουσα. ἡ αἱμάσσουσα καρδία ἔφερεν εἰς τὰ χείλη τοῦ σεπτοῦ ἱεράρχου, εἴμεθα ὅμως εἰς θέσιν νὰ βεβαιώσωμεν τὸ μέγα ἀποτέλεσμα ὅπερ παρήγαγον διότι ἔνυσσον ὀδυνηρῶς τὴν καρδίαν σύμπαντος τοῦ ἐκκλησιαζομένου χριστεπωνύμου πληρώματος, ὅπερ κατηφὲς καὶ συντετριμμένον ἠνωτίζετο τῶν πικρῶν ἐκείνων ἀληθειῶν καὶ εἰς σοβαρὰς προέβαινον ἀποφάσεις, προκειμένης ἀκριβῶς τῆς περιόδου καθ' ἣν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐνοριτῶν ἀνατίθεται τὸ μέγα ἔργον τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν κλήρου.

— Μετ' αἰσθήματος ἀληθοῦς ἀνακουφίσεως εἴδομεν τὴν ἐκ τῆς διαθεσιμότητος ἀνάκλησιν τοῦ ἐκ τῶν ὑπεροχωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν στρατεύματος κ. Γούδα ἀντιπλοιάρχου, εἰς ὃν ἀνετέθη ἡ κυβέρνησις τοῦ ὁπλιταγωγοῦ «Κρήτη».

Ἀξιωματικοὶ τοῦ κύρους καὶ τῆς ὑπερόχου ἀξίας τοῦ κ. Γούδα δὲν ἔπρεπε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ παραγκωνίζωνται καὶ νὰ καταδικάζωνται εἰς ἀχρηστίαν, καθ' ὥρας καθ' ἃς τὸ ναυτικόν μας ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς συγκεντρώσεως ὅλων τῶν ὑγιῶν στοιχείων αὐτοῦ ὅπως ὑπερανθρώπως ἐργασθῶσι, ἵνα ἐξαγάγωσι τὸ πολυτιμώτερον πολεμικὸν τῆς χώρας ὅπλον ἀπὸ τῆς ἀπελπιστικῆς καταστάσεως εἰς ἣν σειρὰ ὀλισθημάτων ἤγαγεν αὐτό.

Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν ἀνάκλησις τοῦ κ. Γούδα εἶναι ἡ ἀπαρχὴ σοφωτέρων σκέψεων, δι' ὃ καὶ συγχαίρομεν τῷ κ. Γούδᾳ, διότι τὸ ὄνομα αὐτοῦ θὰ συμβολίσῃ καὶ αὖθις τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπὶ τὴν εὐθεῖαν ἐπάνοδον τῶν κυβερνώντων.

— Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων πληροφορούμεθα, ὅτι, ὡς πρὸς τὴν ἐν Ἄνδρῳ ἀναστήλωσιν τῆς προτομῆς τοῦ Θεοφίλου Καΐρη περὶ ἧς τόσος ἐγένετο λόγος ἐσχάτως, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, τιθὲν τέρμα εἰς τὸ ἀναφυὲν ἐπεισόδιον, παρεδέχθη, ἀφοῦ ἐδόθη ἡ πληροφορία ὅτι ἡ προτομὴ ἀνεστηλώθη. τὸ τετελεσμένον γεγονὸς καὶ ἐνίσχυσε τὴν ἐν Ἄνδρῳ ἀστυνομικὴν δύναμιν, ὅπως προλάβῃ πᾶσαν οἱανδήποτε ἀντεπίδειξιν παρὰ τῶν τυχὸν ἐναντιοφρονούντων.

— Δὲν ἐμπνέεται τὸ «Βῆμα» οὔτε ὁ ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Ρωσσέτος Γαβαλᾶς ἀπὸ τὰς διαστρόφους θεωρίας τοῦ ἐργατικοῦ κέντρου Ἀθηνῶν καὶ τὰς ὑστεροβουλίας τῶν δημιουργῶν αὐτοῦ, ὡς ἐκ τούτου, οὔτε αἱ καυστικαὶ ἀλήθειαι ἃς ἔγραψε τὸ «Βῆμα» ἐπὶ τῶν Trade's—unions (ἐργατικῶν ἑνώσεων), οὔτε αἱ ὀξύτομοι ἀλήθειαι ἃς προφορικῶς ἀνέπτυξεν ὁ ἰδιοκτήτης του εὗρον χάριν παρὰ τῷ ἀξιοτίμῳ κ. Εὐαγγέλῳ Κομνηνῷ, ὃν ὡς πρεσβευτὴν ἔπεμψε τὸ ἐργατικὸν κέντρον Ἀθηνῶν πρὸς τοὺς ἐργάτας τῆς Σύρου, ἵνα τοὺς παρασύρῃ εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν προπαγάνδαν, ἣν ἱερὰν ἐργατικὴν ἰδέαν, μεγαληγορῶν, ἀποκαλεῖ.

Οἱ Συριανοὶ ἐργάται, ἔντιμοι καὶ φιλόνομοι πολῖται, φιλόπονοι καὶ οἰκονόμοι, διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας των κερδίζοντες τὸν ἄρτον ἑαυ-

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Τιμαι Συνδρομῶν

Ἐν Ἀθήναις ἐτησία . . . Δραχ. 8.
» ἑξάμηνος . . . » 5.
Ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι » 10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. 12.

Πᾶσαι αἱ γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικά κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

τῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν των καὶ πλείονα ἢ οἱ ἐν Ἀθήναις συνάδελφοι των ἔχοντες συναίσθησιν τῶν θέσεων αἵτινες δέον νὰ ὑφίστανται μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, ἐργοδότου καὶ ἐργάτου, οὐδὲν ἐσκέφθησαν οὔτε θὰ σκεφθῶσι ποτε τὴν ἐξ' ἐκβιασμοῦ ἁρπαγὴν τῆς περιουσίας τοῦ ἄλλου.

Βεβαίως δὲν ἀδιαφοροῦσιν οὔτε περὶ τῆς καταστάσεώς των, οὔτε περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν τυχόν τοῦ ἐργάτου, ἀλλὰ σκέπτονται ὅτι ὅταν ἡ ἐργασία σπανίζῃ, αἱ δ' ἐργατικαὶ χεῖρες πληθύνωσι, πρωτίστη τοῦ ἐργάτου μέριμνα εἶναι ἡ ἐξασφάλισις ἐργασίας, πολλῷ δ' ὑστέρᾳ ἡ μέριμνα περὶ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς θ' ἀποζημιῶται ἡ ἐργασία του.

Ἐὰν καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς ἀλλαχοῦ, ἐγίγνετο ἡ κατάλληλος κατανομὴ τῶν ἐργατικῶν χειρῶν καὶ ἠσχολοῦντο ἀνάλογοι ἐργατικαὶ χεῖρες εἰς τὰς γεωργικάς, ἀγροτικὰς καὶ κτηνοτροφικὰς ἐπιχειρήσεις, τότε φυσικῶς δὲν θὰ εἴχομεν αὐτὴν πληθώραν ἐργατικῶν χειρῶν ἐν ταύταις ἡ προσφορὰ τῆς ἐργασίας θὰ ἐπεριορίζετο ἡ ζήτησις θὰ ηὔξανε καὶ τὸ ἡμερομίσθιον αἱ ἄλλαι συνθῆκαι τῆς ἐργασίας θὰ ἦσαν ἀλλῷ κρείσσονες. Ἀντὶ δὲ νὰ ζητῶμεν ἀναγκαστικῶν ἑνώσεων, δι' ἀπεργιῶν καὶ ἄλλων ἀντικοινωνικῶν μέσων νὰ ἐκβιάσωμεν τὸν ἐργοδότην νὰ λαμβάνῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του τοὺς ἔχοντας ἀξιώσεις αὐθεντῶν ἐργάτας τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων, ἀντὶ τῶν μὲ μᾶλλον συμφέροντας ὅρους προσφερόντων τὴν ἐργασίαν των ἐλευθέρους ἐργάτας, αὐτὸς οὗτος ὁ ἐργοδότης θὰ προσέφερε καὶ μεγαλείτερον ἡμερομίσθιον καὶ καλλιτέρους ὅρους ἐργασίας εἰς τὸν σπανίζοντα ἀλλ' ἀναγκαιοῦντα ἐργάτην.

Σήμερον ὅμως ἀφίνομεν χέρσον καὶ ἀκαλλιέργητον σχεδὸν τὸ ὅλον τῆς ὑπαίθρου χώρας καὶ σπεύδομεν νὰ εὕρωμεν εὐχερῆ καὶ πλούσια κέρδη εἰς τὰς πόλεις, ὅταν δὲ σκληρὰ ἀποκαλυφθῇ ἡμῖν ἡ ἀλήθεια, σχηματίζομεν ἐκβιαστικὰς ἑνώσεις, ἵνα ἁρπάσωσιν οἱ κηφῆνες τῶν καπηλείων τὸ μικρὸν κεφάλαιον, ὅπερ ὁ ἐργοδότης ἐξ' ἀπρούτων κόπων καὶ θυσιῶν καὶ αὐστηρᾶς ἀποταμιεύσεως συνεκέντρωσε πρὸς ἐξασφάλισιν ἀνετωτέρας πως ἐργασίας.

Εἰς εἶδος τοῦτο τοῦ ἀγῶνος τὸ «Βῆμα» πάντοτε ἐξ' ἀντιταχθῇ, θεωρεῖ δ' ὡς τίτλον τιμῆς τὴν ἀποδοκιμασίαν, τῶν διαφόρων Κομνηνῶν καὶ ἄλλων τῶν ἐργατικῶν ἑνώσεων.

— Χθὲς κατέπλευσε σημαιοστόλιστον εἰς τὸν λιμένα μας πρὸς νηιολόγησιν τὸ νέον ἀτμόπλοιον «Ἀντώνιος Μ. Μαυρογορδάτος,» τοῦ συμπολίτου μας ἐφοπλιστοῦ Α. Μαυρογορδάτου.

— Ἐπισκεφθέντες ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις Κακουργοδικείου οἱ κ. κ. Ἀλεξανδρόπουλος συντάκτης καὶ Χαιρόπουλος διευθυντὴς τῆς συναδέλφου «Χρόνος», κατηγορούμενοι ἐπὶ ἐξυβρίσει ἐκτὸς τῆς κυβερνήσεως, ἐκηρύχθησαν ἀθῶοι ὑπὸ ἡμιψηφεί.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Αὔριον τὴν πρωΐαν περὶ ὥραν 8ην τὸ παρ' ἡμῖν λαμπρὸν ἀπὸ πᾶσαν ἔποψιν σωματεῖον «Τηνίων Σύνδεσμος» ἐκδράμει εἰς Τῆνον χάριν ἀναψυχῆς, διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Κυκλαδικῆς «Πηνειός».

— Ἐκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν, ὅπου χάριν ὑποθέσεώς τινος εἶχε μεταβῆ, ὁ κ. Γεώργιος Ζέης, ὑποδιευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα ὑποκαταστήματος τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν.

— Μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν, ἐπανέκαμεν εἰς Ἀθήνας ὁ βουλευτὴς τοῦ Νομοῦ μας κ. Γεώργιος Γαλανός.

— Ἦλθε ἐκ Θήρας ὁ κάλλιστος συμπολίτης καὶ φίλος κ. Εὐάγγελος Φιοράκης μηχανικός.

— Πρὸ τῆς ἡμερῶν ἐξεμέτρησε προχθὲς τὸ ζῆν καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς εἰς ἐκ τῶν πρώτων ἐφοπλιστῶν τῆς πόλεώς μας, ὁ Γκῖκας Κοσμᾶς ἢ Δροῦτσης. Τοῖς οἰκείοις αὐτοῦ συλλυπούμεθα.

— Ἐτελέσθησαν προχθὲς οἱ ἀρραβῶνες τοῦ καλοῦ νέου συμπολίτου μας κ. Ζωρζῆ Γλύκα μετὰ τῆς διὰ πολλῶν χαρίτων πεπροικισμένης δεσποινίδος Μαρίκας Διαμονίτη. Τοῖς μνηστευθεῖσι εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Ι. Μ. Κ.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Κύριε Συντάκτα,

Ὅτε ἐγένετο ἡ ἀπογραφὴ τῶν ὀνομάτων τῶν Ἐνοριτῶν Ἁγίου Νικολάου ἀπουσίαζον ἐπ' ἀδείᾳ εἰς Ἀθήνας· συνεπῶς δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν τοιαύτην ἀπογραφήν.

Μετὰ τιμῆς

Οἰκονόμος **Μιχαὴλ Ρῖτσος**

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΥΣ

Κατόπιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, ὅπως καταληφθῶσιν ἅπασαι αἱ ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγὸν διατελοῦσαι νῆσοι, δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ δημοσιεύσωμεν ἐν λεπτομερείᾳ τὸν πληθυσμὸν τῶν νήσων καὶ τὰ ἐν αὐταῖς λειτουργοῦντα σχολεῖα.

Αἱ εἰκοσιτέσσαρες νῆσοι καὶ ὁμάδες νησίδων, ἀπὸ τῆς βορειοτέρας Θάσου μέχρι τῆς νοτιοανατολικωτέρας Μεγίστης (Καστελλορίζου), ἔχουσιν ὁλικὸν πληθυσμὸν 488,851 κατοίκων, ἐξ ὧν 458,355 Ἕλληνες 26,938 Μουσουλμάνοι καὶ 4,558 ξένοι. Ἀναλογοῦσι δηλαδὴ, ἐπὶ 1000 κατοίκων, 934 Ἕλληνες, 56 Μουσουλμάνοι καὶ 10 ξένοι. Εἰς 16 νήσους ὁ πληθυσμὸς εἶνε ἀμιγὴς ἑλληνικὸς, εἰς τὰς λοιπὰς δὲ μικτὸς, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν ἑξῆς ἀριθμῶν :

Νῆσοι	Ἕλληνες	Μουσουλμ.
Θάσος	14,940	98
Σαμοθράκη	3,700	—
Ἴμβρος	8,007	—
Λῆμνος	20,434	—
Τένεδος	4,200	1,300
Λέσβος	125,753	14,476
Μοσχονήσια	2,234	—
Χίος	71,724	7,950
Ψαρὰ	565	—
Σάμος	50,277	300
Ἰκαρία	14,760	—
Πάτμος	3,700	—
Λέρος	6,924	—
Κάλυμνος	19,855	—
Κῶς	12,550	2,920
Νίσυρος	6,599	—
Ἀστυπαλαία	1,900	—
Σύμη	18,639	—
Τῆλος	1,850	—
Χάλκη	3,740	—
Ρόδος	37,777	5,854
Κάρπαθος	9,527	—
Κάσος	6,700	—
Καστελλόριζον	12,200	40
	458,355	29,938

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου ἐπιβεβλημένον θεωρῶ, ἵνα ἐκφράσω διὰ τοῦ παρόντος τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν μου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν διακεκριμένον τῆς πόλεώς μας Ἰατρὸν κ. Εὐάγγελον Μπόμπολαν, ὅστις ὡς Ἰατρὸς τοῦ Συνδέσμου τῆς «Ἀλληλοβοηθείας» διὰ τῆς ἀόκνου αὐτοῦ ἐπιμελείας, ἐπισκεπτόμενός με πολλάκις δὶς καὶ τρὶς τῆς ἡμέρας, μὲ ἐθεράπευσε πάσχοντα δεινῶς ἐκ στομαχικῆς νόσου. Θεωρῶ δὲ τὸν ἑαυτόν μου εὐτυχῆ, διότι εἶμαι μέλος τοῦ Σωματείου τούτου, οὗ Ἰατρὸς τυγχάνει ὁ σωτήρ μου ἐπιστήμων.

Ὁ ἐσαεὶ εὐγνώμων

Δημήτριος Γιοβανίδης

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ἀκόμη δὲν ἐπουλώθη τὸ τελευταῖον καὶ πρόσφατον πλῆγμα τῆς διακεκριμένης ἐνταῦθα οἰκογενείας τῶν ἀδελφῶν Κολιοπούλου ἐκ τοῦ πρὸ μηνῶν θανάτου τῆς προφιλοῦς αὐτῶν ἀνεψιᾶς καὶ νέον σήμερον ἠγγέλθη αὐτῇ τηλεγραφικῶς πλῆγμα καίριον ἐκ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλοῦς αὐτῶν ἀδελφῆς, τῆς ἐν Κυπαρισσίᾳ πρὸ ἐτῶν ἐγκατεστημένης χήρας **Ἀννέτας Δεσποτοπούλου.** Οὐδεὶς, φρονοῦμεν, θὰ ὑπάρχῃ ἐκ τῶν γνωρισάντων αὐτὴν, ὅστις νὰ μὴ συντριβῇ ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ ταύτῃ εἰδήσει, ἀναμιμνησκόμενος τῶν ἀρετῶν ὑφ' ὧν περιεκοσμεῖτο ἡ μακαρῖτις καὶ ἕνεκα τῶν ὁποίων ἀπετέλει τὸ χάρμα καὶ τὸ ἀγλάϊσμα τῆς οἰκογενείας. Εὐγενὴς καὶ εὐπροσήγορος ὅσον καὶ ἐνάρετος, ἀντάξια τῆς ἐκ τῆς μητρὸς μεγάλης αὐτῆς καταγωγῆς καὶ τῆς ἐπιμεμελημένης, ἧς ἔτυχεν ἀγωγῆς. Χριστιανικῶς ἀνατραφεῖσα διεκρίνετο καὶ ὡς θυγάτηρ ἐπὶ ἀπολύτῳ πρὸς τοὺς γεννήτορας σεβασμῷ, καὶ ὡς ἀδελφὴ ἐπὶ τρυφερᾷ πρὸς τὰς αὐταδέλφους στοργῇ καὶ ὡς σύζυγος ἐπὶ ἀφοσιώσει πρὸς τὸν σύζυγον, καὶ ὡς οἰκοδέσποινα ἐπὶ μειλιχιότητι πρὸς τοὺς οἰκείους αὐτῇ καὶ ὡς φίλη ἐπὶ εὐγενείᾳ τρόπων πρὸς τὰς φίλας καὶ τοὺς γνωρίσαντας αὐτὴν, καὶ ὡς χριστιανὴ ἐπὶ ἀκραιφνεῖ καὶ ἀδόλῳ πρὸς τὸ θεῖον ἀφοσιώσει καὶ ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ πρὸς τοὺς πάσχοντας καὶ δυστυχεῖς. Ὑπὸ τοιούτων θείων καὶ ὑψηλῶν χαρισμάτων κοσμουμένη ἀπετέλει τὸ ὑπόδειγμα ἀρτίας θυγατρὸς, ἀδελφῆς, συζύγου, φίλης, συμπολίτιδος, χριστιανῆς, δι' ὃ καὶ τὸν ἀπόλυτον σεβασμὸν καὶ ἀμέριστον τὴν ἀγάπην ἔχαιρε πάντων τῶν γνωρισάντων αὐτήν. Διὰ ταῦτα πάντα ὁ θάνατος αὐτῆς δικαίως ἔπληξε καιρίως τούς τε οἰκείους καὶ πάντας τοὺς γνωρίσαντας αὐτὴν καὶ κενὸν δυσαναπλήρωτον κατέλιπε τῇ τε οἰκογενείᾳ αὐτῆς καὶ τῇ κοινωνίᾳ ἐν ᾗ ἔζη.

Καὶ ἡμεῖς δὲ, συμμεριζόμενοι τοῦ μεγάλου πένθους τῶν οἰκείων αὐτῆς, εὐχόμεθα τούτοις μὲν τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν, τῇ δὲ ἐναρέτῳ ψυχῇ τῆς ἀφ' ἡμῶν μεταστάσης τὴν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν δικαίων καὶ τῶν ἁγίων κατάταξιν.

Ἀριθ. 15729.

Περίληψις
Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ πρωτοδίκαις καὶ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Μήλου δικαστικὸς κλητὴρ Ἀναγνώστης Τσιριγώτης, δηλοποιεῖ, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 840 ε. ε. Προγράμματος πλειστηριασμοῦ, ὅτι τὴν δεκάτην Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν, ἀπὸ τῆς δεκάτης μέχρι τῆς δωδεκάτης ὥρας, ἐκτίθενται ἐνώπιόν μου εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἔξωθι τοῦ ἐν Πλάκᾳ πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Μήλου καφφενείου τοῦ Ἰωάννου Π. Καραμίτσου, συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν, τὰ ἑξῆς κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἐμμανουὴλ Μ. Κοντοῦ ἤτοι 1) εἷς ἀγρὸς ἡμισείας ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Τουρκοποταμὸν, ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς πεντακοσίας· 2) ἕτερος ἀγρὸς μιᾶς ζευγαριᾶς κείμενος κατὰ τὴν θέσιν Κατήφορα μὲ κλήματά τινα ἀμπέλου ἐκτιμηθεὶς διὰ δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα· 3) ἀγροὶ συνεχόμενοι ἐκτάσεως εἴκοσι περίπου ζευγαριῶν ἐμπεριέχοντες δύο οἰκίσκους ὑδροδεξαμενὴν δύο σπήλαια ἓξ μάνδρας καλοκαιρινὰς μίαν συκῆν μετὰ συνεχομένων βοσκοτόπων, ὅσης ἐκτάσεως εἶναι κείμενοι κατὰ τὴν θέσιν Καπροτέτση ἢ Κριτζιώτου, τῆς αὐτῆς περιφερείας Δήμου Μήλου ἐκτιμηθέντες διὰ δραχμὰς χιλίας 4) μία ἄμπελος δέκα ἐργατικῶν ἡμερομισθίων κειμένη κατὰ τὴν θέσιν Κάμπον τοῦ αὐτοῦ Δήμου Μήλου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς ἑκατὸν καὶ 5) μία ἰσόγειος οἰκία ἐκ τεσσάρων διαιρέσεων μὲ αὐλὴν ὑδροδεξαμενὴν χαβούζαν καὶ Στεγάδη κειμένη ἐν τῷ χωρίῳ Τριοβκσάλῳ Δήμου Μήλου ἐκτιμηθεῖσα διὰ δραχμὰς διακοσίας. Τὰ κτήματα ταῦτα κατεσχέθησαν ἀναγκαστικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 836 ε. ε. κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος Ἀναγνώστου Τσιριγώτου παραγγελίᾳ τῆς καταδιωκούσης δικηστρίας Νικολέτας Ἰω. Βήχου ἢ Ζερβούνη πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν δύο χιλιάδων ἐννεακοσίων τεσσαράκοντα δύο τόκων καὶ ἐξόδων κατασχέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἀπὸ μέρους τῆς καταδιωκούσης ὡρίσθη τὸ ἤμισυ τῆς δι' ἕκαστον κτῆμα, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, γενομένης ἐκτιμήσεως, ἡ δὲ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὸ ἄρθρον 974 Πολιτικῆς Δικονομίας.

Ἐγένετο ἐν Μήλῳ 10 Μαΐου 1912.

Ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος
Συμβολαιογράφος Μήλου
Ἰω. Νοστράκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Μήλῳ αὐθημερόν.
Ὁ Συμβολαιογράφος
Ἰω. Νοστράκης

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἐφηρμοσμένη ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ, τῇ Τέχνῃ καὶ τῷ Ἐμπορίῳ.

Περὶ Σαπωνοποιΐας

ἤ τοι

Περὶ Βιομηχανικῆς κατασκευῆς τῶν Σαπώνων

Ὑπὸ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Διδάκτορος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Καθηγητοῦ ἐν τῇ ἐνταῦθα Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Ἱστορία τοῦ Σάπωνος. Θὰ ἦτο δύσκολον νὰ ὁρίσῃ τις τὴν ἐποχὴν τῆς εὑρέσεως τῆς μεθόδου τῆς κατασκευῆς τοῦ σάπωνος. Αὕτη ὅμως βεβαίως ἐπηκολούθησε τὴν γνῶσιν παρὰ τοῖς Ἀρχαίοις τῆς χρήσεως οὐσιῶν τινων (ἐκχυλισμάτων), λαμβανομένων ἐκ τῶν κορμῶν καὶ ῥιζῶν φυτῶν τινων, καθαρτικὰς ἰδιότητας ἐχόντων πρὸς ἀφαίρεσιν ἀκαθαρσιῶν ἐκ διαφόρων ἀντικειμένων, ὡς ἐπίσης καὶ τὴν γνῶσιν τῆς καθαρτικῆς ἰδιότητος τῆς χολῆς καὶ τῶν περιττωμάτων τοῦ χοίρου.

Οἱ Κέλται μετεχειρίζοντο πρὸς καθαρισμὸν ἀντικειμένων ἐξ ἀκαθαρσιῶν, αἵτινες εἶχον ἐπέλθει ἀπὸ λιπαρὰς οὐσίας ζῴων (ξύγκι κλπ.), οὐσίαν τινὰ ἣν ἐκάλουν *Σαμποὺν* καὶ ἐντεῦθεν λέγεται ἔχει τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ὁ σημερινὸς σάπων. Ἄλλοι λέγουσιν ὅτι ὁ σάπων ἔλαβε τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦτο ἐκ τῆς Ἰταλικῆς πόλεως Savone ὅπου τὸ πρῶτον, ἐν Ἰταλίᾳ, ἱδρύθησαν ἐργοστάσια πρὸς κατασκευὴν σάπωνος. Εἶνε πιθανὸν λοιπὸν κατὰ τούτους ὅτι καὶ οἱ Γάλλοι μετεχειρίσθησαν τὸ αὐτὸ ὄνομα διὰ τὸ σῶμα τοῦτο, ἁπλῶς γαλλοποιήσαντες τὴν λέξιν εἰς Savon, καὶ ἡμεῖς δὲ ἐντεῦθεν ἐξελληνίσαμεν τὸ ὄνομα εἰς *Σάπωνα*. Ὁ Πλίνιος ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ ἀποδίδει τὴν ἐφεύρεσιν τῆς κατασκευῆς τοῦ σάπωνος, παρομοίου πρὸς τὸν σημερινόν, εἰς τοὺς Γαλάτας οἵτινες ἐποιοῦντο χρῆσιν αὐτοῦ μᾶλλον πρὸς στίλβωσιν τῶν τριχῶν τῆς κόμης καὶ κατὰ τῶν ἀσθενειῶν τοῦ δέρματος. Αἱ ἐν Πομπηΐᾳ δὲ γενόμεναι ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς ὅτι παρὰ τοῖς Ρωμαίοις ἦτο γνωστὴ ἡ κατασκευὴ σάπωνος παρομοίου τῷ σήμερον κατασκευαζομένῳ.

Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Σαπωνοποιΐας γνωρίζομεν ἔτι ὅτι τὰ τὸ πρῶτον ἐν Εὐρώπῃ ἱδρυθέντα ἐργοστάσια Σαπωνοποιΐας ἦσαν τὰ τῆς Ἱσπανίας καὶ Ἰταλίας, κατὰ τὸν 8ον αἰῶνα μ. χ. Μόνον δὲ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 12ου αἰῶνος ἡ βιομηχανία τῆς κατασκευῆς τοῦ σάπωνος εἰσήχθη εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Εὐρώπης.

Μέχρι τῆς ἐποχῆς ταύτης ἡ βιομηχανία αὕτη δὲν ἦτο σημαντικὴ ἕνεκεν ἀφ' ἑνὸς τῶν ἀτελῶν μέσων ἅτινα μετεχειρίζοντο πρὸς κατασκευὴν τοῦ σάπωνος καὶ τῆς ἀγνοίας ἀφ' ἑτέρου τῶν πολυποικίλλων χρήσεων αὐτοῦ καὶ, τῆς ἀναγκαίας ἐπακολουθίας, τῆς μικρᾶς καταναλώσεως. Ἰδίως κατέστη ἡ βιομηχανία αὕτη σημαντικὴ ἀφ' ὅτου ἐγενικεύθη ἡ χρῆσις τοῦ σάπωνος πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὀθονῶν (ἀσπρορούχων).

Μετὰ τὸν 15ον αἰῶνα ἀναφαίνεται ἰδίως ἡ Μασσαλία κατακτήσασα τὰ σκῆπτρα τῆς βιομηχανικῆς κατασκευῆς τοῦ σάπωνος, καὶ ἰδίως τοῦ λευκοῦ, χάρις εἰς τὰς καλυτέρας πρώτας ὕλας ἃς ἐχρησιμοποίουν ἐκεῖ καὶ τὰς τελειοτέρας μεθόδους πρὸς κατασκευὴν τοῦ παγκοίνως σήμερον γνωστοῦ καὶ χρησιμωτάτου τούτου προϊόντος τῆς βιομηχανίας. Ἔκτοτε οὐ μόνον καὶ ἕως σήμερον πεφημισμένοι εἰσὶν οἱ σάπωνες Μασσαλίας ἀλλὰ καὶ μεγίστης τυγχάνουσι καταναλώσεως ἀνὰ τὴν ὑφήλιον. Ἤδη μάλιστα ἐφαρμοζομένων πασῶν τῶν ἀνακαλυπτομένων τελειοτέρων μεθόδων ὡς καὶ μηχανημάτων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ ταύτῃ, καίτοι ἔχει ἡ βιομηχανικωτάτη αὕτη πόλις πολλὰς ἄλλας πόλεις καὶ χώρας συναγωνιστάς, ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ πάντοτε νὰ κατέχῃ πάντοτε πρωτεύουσαν θέσιν μεταξὺ αὐτῶν. Ἐν Μασσαλίᾳ λειτουργοῦσι σήμερον περὶ τὰ 50 μεγάλα Σαπωνοποιεῖα, ἀπασχολοῦντα πολλὰς χιλιάδας ἀνθρώπων διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ πώλησιν τῶν προϊόντων αὐτῶν, παρέχοντα σχεδὸν τὸ ἥμισυ τῆς παραγωγῆς τοῦ σάπωνος τῆς Γαλλίας. Ἰδίως πεφημισμένοι, καὶ ἐπαξίως, εἶνε οἱ λευκοὶ σάπωνες Μασσαλίας ἐργοστασίου ἔχοντος σῆμα τὴν Ἀγελάδα. Πρὸς συναγωνισμὸν καὶ μείωσιν τῆς καταναλώσεως τοῦ προϊόντος τοῦ ἐργοστασίου τούτου ἱδρύθησαν ἐργοστάσια φέροντα σῆμα παρόμοιον τοῦ τῆς Ἀγελάδος οἷον: Ταύρου, Ὄνου, Βοός. Δύναταί τις δὲ εὐκόλως νὰ ἀπατηθῇ διότι καὶ τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὰ ποικίλματα τῶν σαπώνων αὐτῶν εἶνε ἀκριβῶς ὅμοια πρὸς ἐκεῖνα τῶν σαπώνων τῆς Ἀγελάδος· ἡ εἰκὼν ἐν πᾶσιν εἶνε σχεδὸν ὁμοία· μόνον ἵνα τις μὴ ἀπατηθῇ πρέπει νὰ ἀναγνώσῃ κάτωθεν τῆς εἰκόνος τὴν λέξιν Vache καὶ οὐχὶ τὴν ἣν ἔχουσιν οἱ κατ' ἀπομίμησιν Taureau, ἢ An, ἢ Boeuf.

Ἐπεξετάθημεν ἴσως πλέον τοῦ δέοντος ὁμιλοῦντες περὶ τῶν σαπώνων τῆς Μασσαλίας· τοῦτο ἐθεωρήσαμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ πάντες οἱ γράψαντες Σαπωνοποιΐαν, καθῆκον, πρὸς τιμὴν τῆς ἔκπαλαι σκηπτούχου ταύτης πόλεως ἐν τῇ, ὡς εἴρηται βιομηχανίᾳ.

Κατασκευὴ τοῦ Σάπωνος.

Πρὸς κατασκευὴν τῶν διαφόρων εἰδῶν τῶν σαπώνων λαμβάνονται ὡς πρῶται ὕλαι ἀφ' ἑνὸς μὲν παχέα (λιπαρὰ) σώματα καὶ ἀφ' ἑτέρου καυστικαὶ ἀλυσσίβαι (βάσεις). Ἐκ τῆς χημικῆς ἐπ' ἀλλήλας δράσεως τῶν οὐσιῶν τούτων σχηματίζονται ἑνώσεις (ἅλατα) καλούμεναι, ἐν τῇ βιομηχανίᾳ δὲ καὶ τῷ ἐμπορίῳ Σάπωνες.

Πρὸς πλήρη κατανόησιν τῶν χημικῶν δράσεων τῶν σωμάτων κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς Σαπωνοποιΐας καὶ ἵνα πληρεστέραν καταστήσωμεν τὴν μονογραφίαν ἡμῶν ταύτην περὶ τῆς βιομηχανικῆς κατασκευῆς τοῦ σάπωνος, διὰ τοὺς εἰδικῶς εἰς ταύτην ἀσχολουμένους, θὰ ἀναφέρωμεν ἐντεῦθα, δι' ὀλίγων, τί εἶνε αὐτὰ τὰ ἐν τῇ χημείᾳ Παχέα, καλούμενα, σώματα, αἱ βάσεις καὶ τὰ ἅλατα. Διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν τοὺς κ. κ. ἀναγνώστας νὰ δώσωσιν ἤδη περισσοτέραν προσοχὴν καὶ νὰ ζητήσωσι νὰ συγκρατήσωσιν εἰς τὴν μνήμην αὐτῶν τὰς ἀναγκαιοτάτας, κάτωθι, γνώσεις.

Παχέα σώματα. Οὕτω καλοῦνται χημικαὶ ἑνώσεις πλούσιαι εἰς Ἄνθρακα καὶ περιέχουσαι Ὀξυγόνον καὶ Ὑδρογόνον εἰς διαφόρους ἀναλογίας. Τὰ σώματα ταῦτα εἶνε γλοιώδη τὴν ἀφήν, τήκωνται εὐκόλως, ἀφίνουσι κηλίδα ἐπὶ τοῦ χάρτου μὴ ἐξαλειφομένην διὰ θερμάνσεως Ταῦτα τὰ σώματα εἶνε ἀφθόνως διαδεδομένα εἴτε τὸ ζωϊκὸν βασίλειον καθὼς καὶ εἰς τὸ φυτικόν, ὀλίγον δὲ καὶ εἰς τὸ [illegible] ὀρυκτῶν. Ἐξ αὐτῶν λοιπὸν καὶ λαμβάνο[illegible] Διακρίνονται δὲ εἰς διαφόρους κατηγορίας [illegible] τῆς συστάσεως καὶ τῆς προελεύσεως [illegible]ῶν. Οὕτως ἔχομεν τὰ εἰς στερεὰν μὲν κατ[illegible] εὑρισκόμενα, ἐν τῇ συνήθει θερμοκρ[illegible] [illegible]τινα καὶ καλοῦμεν *στέατα ζωϊκά* (σ[illegible]ρ [illegible]ειον, τράγειον, ὕειον, χοίρινον, ἀνθρώπε[illegible] [illegible]ειον, βούτυρον κτλ.) *στέατα φυσικά* (β[illegible] [illegible] κακάου, μοσχοκαρύων, δάφνης κτλ.) τὰ εἰς ὑγρὰν δὲ κατάστασιν εὑρισκόμενα [illegible] τῇ συνήθει θερμοκρασίᾳ καλοῦμεν *ἔλαια ζωϊκά* (ἔλαιον ὠῶν, ὀνύχων προβάτων, βοῶν, ταύ[illegible]ων, ἥπατος τοῦ ὀνίσκου κ. μουρουνόλαδο, ἰχθυ[illegible]αια κτλ.) καὶ *ἔλαια φυτικά* (ἔλαιον ἐλαίας, [illegible]υγδάλων, λίνου, βάμβακος, σινάπεως κτλ.). Ὅπου δὲ τὰ στέατα εἰσὶν ἡνωμένα μετὰ [illegible]λαίων τὰς οὐσίας ἐκείνας καλοῦμεν *Λίπη* καὶ [illegible]ίνε ταῦτα παχέα σώματα στερεὰ ἐν συνήθει [illegible]ερμοκρασίᾳ (λίπος κ. ξύγκι τῶν χορτοφάγων κλ[illegible]).

Τὰ παχέα σώματα ἦσαν γνωστὰ [illegible]αὶ εἰς τὴν ἀρχαιότητα· ἐκεῖνος ὅμως ὅστις [illegible]σπούδασεν αὐτὰ μᾶλλον ἐπισταμένως εἶνε ὁ [illegible]ίλλος χημικὸς Chevreul ἐν ἔτει 1811. Ὁ διαπρεπὴς οὗτος ἐπιστήμων ἀνεῦρεν ἐκ τῶν [illegible]ιραμάτων αὐτοῦ ὅτι τὰ παχέα σώματα εἶνε [illegible]μείγματα συντεθέντα κατὰ διαφόρους ἀναλογί[illegible] ἰδίως ἐκ *Στεαρίνης Μαργαρίνης Φοινικίνης* [illegible] *Ἐλαΐνης* αἵτινες πάλιν εἶνε (κιθέρες) [illegible]σεις τῆς *Γλυκερίνης* μετὰ τῶν (παχέων) ὀξέ[illegible] *Στεατικοῦ Φοινικικοῦ Μαργαρικοῦ* καὶ [illegible]ϊκοῦ ὀξέος. Ἐπίσης δὲ διὰ τῶν ἀξιολό[illegible]ν αὐτοῦ ἐρευνῶν ὁ κ. Chevreul ἔφερεν εἰς [illegible] σημαντικὸν γεγονὸς καθ' ὃ εἶνε δυνατὸν [illegible] διασπασθῶσιν οἱ αἰθέρες οὗτοι εἰς τὰ συσ[illegible] καὶ αὐτῶν (Γλυκερίνην ἀφ' ἑνὸς καὶ παχ[illegible] λιπαρὰ ὀξέα ἀφ' ἑτέρου) διὰ τῶν (βάσεων [illegible]υστικῶν διαλυμάτων (καυστικὸν κάλι, καυ[illegible]ατρον κλπ.) κ. ἀλυσσιβῶν Διὰ τῆς ἐπ[illegible]ρας δέ, ὡς εἴπομεν, τῶν ἀλυσσιβῶν τούτ[illegible] τῶν παχέων σωμάτων παράγονται (ἅ[illegible] στεατικά, φοινικά, ὡς: μαργαρικὸν Κάλι[illegible] Νάτριον κτλ. ἅτινα καλοῦνται ἐν τῇ βιομ[illegible]νίᾳ καὶ τῷ ἐμπορίῳ σάπωνες, ἡ δὲ ἀποσύνθεσ[illegible] τῶν παχέων σωμάτων διὰ τῶν ἀλυσσιβῶν [illegible]καλεῖται *Σαπωνοποίησις* (Saponification). Ἐπὶ τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ταύτης ἱδρύθη ὁ βι[illegible]χανικὸς κλάδος τῆς *Σαπωνοποιΐας*. (Ἕπεται [illegible]υνέχεια).

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡ. 60,000,000.

ΕΔΡΑ: ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ· Ἐν Πειραιεῖ, Πάτρᾳ, Καλάμαις, Τριπόλει, Σύρῳ, Βόλῳ, Λαρίσσῃ, Καρδίτσῃ καὶ Ἀγρινίῳ.

ΕΝ ΚΡΗΤΗ· Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείῳ καὶ Ρεθύμνῳ.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ· Ἐν Κωνσταντινουπόλει (Ὑποκατάστημα ἐν Γαλατᾷ, μετὰ πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἀμισῷ, Πάφρᾳ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Σμύρνῃ, Χίῳ, Μερσίνῃ, Ἀδάνοις, Ταρσῷ, Θεσσαλονίκῃ, Σέρραις, Καβάλᾳ, Ξάνθῃ καὶ Ἰωαννίνοις.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ· Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan) Κα[illegible] (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζίκ, Μανσούρᾳ, Mit-Gamr, [illegible]antah, Beni,-Souef.

ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ· (No 22 Fenchurch Street,) **ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ·** Domhof, Mönckebergstrasse 18, **ΕΝ ΛΕΜΗΣΩ** (Κύπρου), **ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ-ΒΛΘΕΟΣ** (Σάμου, **ΕΝ ΧΑΡΤΟΥΜ** καὶ **ΕΝ ΛΙΜΕΝΙ-ΣΟΥΔΑΝ** (Σουδάν).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ Πρόεδρος, **ΙΩΑΝ. ΜΠΟΤΑΣΗΣ** Ἀντιπρόεδρος, Κ. ΒΕΡΟΥΓΚ, [illegible]ΜΜ. Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ, Ε. ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΣ, ΒΑΡΩΝΟΣ δὲ ΝΕΦΑΙΖ, ΕΥΣΤ. ΕΥΓΕΝ[illegible]ΗΣ, ΕΜ. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ, Λ. ΖΑΡΙΦΗΣ, ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ δὲ ΡΕΒΕΡΣΩ, Ι. ΗΛΙΑ[illegible]ΟΣ, ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΛΒΑΓΟΣ, Δ. Ε. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, ΔΙΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ, Ζ. Κ. ΜΑ[illegible]ΣΑΣ

Γενικὸς Διευθυντὴς ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ Κ. ΜΑΤΣΑΣ

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: «**Ἀθηναϊκὴν** Athénoclés»

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν, ἤτοι· Προεξοφλήσεις ἐ[illegible]ορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν, προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, ε[illegible] τοκομεριδίων, παντὸς εἴδους χρεωγράφων, φορτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίω[illegible]ρικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ· ἐκτελεῖ χρηματιστικὰς ἐντολάς· ἐκδίδει ἐπιταγάς, πιστωτικὰς [illegible] καὶ τηλεγραφικὰς ἐντολὰς πληρωμῶν ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ· ἀνοίγει [illegible] λ)σμοὺς ἠγγυημένους, δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικα[illegible]ῶν.

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια, εἰς χρυσὸν καὶ εἰς [illegible] (chêques) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὑπὸ ὅρους λίαν εὐνοϊκούς.

Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις εἶνε ἀποδοτέαι, εἰς ὃν νόμισμα ἐνηργήθησαν, αἱ δὲ εἰς [illegible] (chêques) ὁμοίως ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν (chêques) τῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν ἐν τῷ [illegible]κῷ ἀνταποκριτῶν της. Οἱ δεδουλευμένοι τόκοι πληρώνονται καθ' ἑξαμηνίαν ἀπὸ τῆς [illegible] Ἰανουαρίου καὶ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰουλίου ἑκάστου ἔτους. Ταμιευτήριον μὲ ἰδιαιτέραν ὑ[illegible] λειτουργεῖ καθ' ἑκάστην.